NORAKSTS
Lieta Nr.A42677207
143/AA43-0655-10/10

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2010.gada 11.maijā

Administratīvā apgabaltiesa šādā sastāvā:
tiesnese referente M.Osmane,
tiesneses S.Gintere un V.Zommere

rakstveida procesā izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz sabiedrības ar ierobežotu atbildību „Ivejs" pieteikumu par Autotransporta inspekcijas vadītāja 2007.gada 30.oktobra lēmuma Nr.114 (administratīvā pārkāpuma protokols Nr.BA405490) atcelšanu, sakarā ar sabiedrības ar ierobežotu atbildību „Ivejs" apelācijas sūdzību par Administratīvās rajona tiesas 2009.gada 8.jūnija spriedumu.

Aprakstošā daļa

[1] 2007.gada 29.augustā Autotransporta inspekcijas Kontroles daļas Jēkabpils reģionālās nodaļas vecākā inspektore sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.BA405490 (turpmāk – protokols). Protokolā norādīts, ka 2007.gada 29.augustā autovadītājs *V.S.* vadīja SIA „Ivejs" piederošo transportlīdzekli Scania R112, reģistrācijas Nr.*/reģistrācijas numurs/*, ar piekabi „BYGG", reģistrācijas Nr.*/reģistrācijas numurs/*, (turpmāk – transportlīdzeklis) ar bērza finierkluču kravu. Veicot transportlīdzekļa sastāva faktiskās masas svēršanu, tika konstatēts, ka transportlīdzekļa otrās ass slodze ir pārsniegta par 807 kg, bet trešās ass slodze pārsniegta par 712 kg. Protokolā norādīts, ka transportlīdzekļa svēršana notikusi ar portatīvajiem auto svariem HAENNI WL103 un ir atrēķināta pieļaujamā kļūda – 5%.

Protokolā secināts, ka ir pārkāpts Ministru kabineta noteikumu Nr.571 „Ceļu satiksmes noteikumi" (turpmāk – CSN) 208.punkta 3.pielikuma 10.1.4.punkts, par ko atbildība ir paredzēta Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – LAPK) 149.^{33}panta desmitajā daļā.

Autotransporta inspekcijas Kontroles daļas vadītājs ar 2007.gada 19.septembra lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā Nr.11J/BA405490 SIA „Ivejs" sauca pie administratīvās atbildības pēc LAPK 149.^{33}panta astotās daļas un sodīja ar naudas sodu Ls 1500.

Lēmumā norādīts, ka tā kā atļautā divasu tilta (2., 3.ass) kopējā slodze ir 19000 kg pie nosacījuma, ka katra ass nepārsniedz 9500 kg, tad

2.ass slodze, atrēķinot iespējamo 5% pieļaujamo kļūdu, bija pārsniegta par 807 kg, bet 3.ass slodze – par 712 kg, līdz ar to kopējā pārslodze bija 1519 kg. Pamatojoties uz iepriekš minēto, administratīvais pārkāpums tika pārkvalificēts no LAPK 149.[33]panta desmitās daļas uz LAPK 149.[33]panta astoto daļu.

Nepiekrītot Autotransporta inspekcijas Kontroles daļas vadītāja 2007.gada 19.septembra lēmumam lietā Nr.11J/BA405490, SIA „Ivejs" to apstrīdēja Autotransporta inspekcijas vadītājam, kurš ar 2007.gada 30.oktobra lēmumu Nr.114 apstrīdēto lēmumu atstāja negrozītu.

[2] 2007.gada 11.decembrī Administratīvajā rajona tiesā saņemts SIA „Ivejs" (turpmāk arī – pieteicēja) pieteikums par Autotransporta inspekcijas 2007.gada 30.oktobra lēmumu Nr.114 (turpmāk arī – pārsūdzētais lēmums) atcelšanu un lietvedības administratīvā pārkāpuma lietā izbeigšanu. Pieteikumā norādīts turpmāk minētais.

[2.1] Protokolu sastādīja Autotransporta inspekcijas Kontroles daļas Jēkabpils reģionālās nodaļas vecākā inspektore, taču LAPK 221.panta otrās daļas 1. un 2.punktā ir noteikts, ka sastādīt administratīvā pārkāpuma protokolu par LAPK 149.[33]pantā paredzēto pārkāpumu, ja sankcijā paredzētais maksimālais naudas sods pārsniedz 50 latus, var Autotransporta inspekcijas vadītājs un viņa vietnieki, Autotransporta inspekcijas Kontroles daļas vadītājs un viņa vietnieki. Līdz ar to administratīvā pārkāpuma protokols sastādīts, neievērojot LAPK 221., 246. un 247.pantā noteiktās tiesības un kompetenci, kā rezultātā nepamatoti uzlikts sods.

[2.2] Transportlīdzekļa svēršana ir veikta neprofesionāli un pārkāpjot svēršanā izmantoto portatīvo svaru lietošanas instrukciju. Pieteicēja uzskata, lai veiktu transportlīdzekļa svēršanu, to vajadzēja novietot uz svariem, kuri atradās uz mazākas nozīmes šaurāka ceļa, kurš veido apmēram 90 grādu leņķi ar galveno ceļu, taču tā kā svēršanas svari bija izvietoti tuvu galvenajam ceļam, transportlīdzeklis vadītājam bija jānovieto uz svariem, pabeidzot pagrieziena manevru, nevis taisni uzbraucot uz tiem, kā rezultātā transportlīdzeklis uz svariem neatradās pilnīgi taisni. Līdz ar to varēja rasties kļūda 2. un 3.ass slodzes noteikšanā. Pieteicēja norāda, ka kopējais transportlīdzekļa svars atbilda pieļaujamajam.

[2.3] Pieteicēja norāda, ka transportlīdzekļa vadītājs informēja Autotransporta inspekcijas darbiniekus par to, ka apšauba transportlīdzekļa svēršanas rezultātus, par ko izdarīts ieraksts protokolā, taču Autotransporta inspekcijas darbinieki neveica nekādus pasākumus, lai pārbaudītu iespējamo kļūdu mērījumos.

[2.4] Pieteicēja norāda, ka *V.S.* nebija iepazīstināts ar savām tiesībām, t.sk., pieprasīt atkārtotu svēršanu, tāpēc *V.S.* tika liegta iespēja aizstāvēt savas tiesības un intereses, kā arī iegūt objektīvu mērījumu rezultātu.

[2.5] Veicot transportlīdzekļa 2. un 3.ass slodzes aprēķinus, tika ņemta vērā pieļaujamā svaru kļūda 5% apmērā. Pieteicēja uzskata, ka saskaņā ar 2006.gada 7.marta Ministru kabineta noteikumu Nr.180 „Neautomātisko svaru atbilstības novērtēšanas noteikumi" prasībām maksimāli pieļaujamās kļūdas svaru lietošanā ir divreiz lielākas, nekā pieļaujamā kļūda. Pieteicēja norāda, ka no lietas materiāliem nevar secināt, vai, aprēķinot iespējamo pieļaujamo svaru kļūdu, ievērotas Ministru kabineta noteikumu prasības un pareizi pielietota iespējamā pieļaujamā kļūda 5% apmērā, jo, piemērojot 10% iespējamo kļūdu un veicot aprēķinus, var secināt, ka pārsniegtā slodze uz 2.asi ir tikai 265 kg, bet uz 3.asi – 175 kg, līdz ar to transportlīdzekļa ass slodzes pārsniegšanu nevar kvalificēt pēc LAPK 149.^{33}panta astotās daļas.

[3] 2008.gada 14.janvārī Administratīvajā rajona tiesā saņemts Autotransporta inspekcijas (turpmāk arī – atbildētāja) paskaidrojums par pieteikumu, kurā norādīts turpmāk minētais.

[3.1] LAPK 221.panta trešā daļa nosaka, ka sastādīt administratīvā pārkāpuma protokolu LAPK 221.panta pirmajā daļā minēto institūciju vārdā ir tiesīgas LAPK 221.panta otrajā daļā minētās amatpersonas. Līdz ar to ir nepamatota pieteicējas norāde par to, ka administratīvā pārkāpuma protokols sastādīts, neievērojot LAPK noteiktās tiesības un kompetenci, turklāt naudas sods pieteicējai tika uzlikts ar Autotransporta inspekcijas Kontroles daļas vadītāja lēmumu, nevis administratīvā pārkāpuma protokolu.

[3.2] Transportlīdzekļu svēršana tiek veikta ar riteņu slodzes svariem WL103, ievērojot lietošanas instrukciju, vispārējos padomus pareizai svēršanai ar portatīvajiem riteņu slodzes svariem, kā arī Autotransporta inspekcijas 2007.gada 1.jūnija Transportlīdzekļu svēršanas procedūru. Saskaņā ar HAENNI svaru lietošanas instrukciju svari var tikt lietoti līdz 5% virsmas slīpumam, bet maksimālā pieļaujamā kļūda statiskā svēršanā transportlīdzekļiem ar dubultām un trīskāršām asu sistēmām (arī tad, ja ceļa virsma nav ideāli gluda, taisna vai horizontāla) var būt līdz 5%. Atbildētāja norāda, ka svaru kļūda vienmēr tiek atrēķināta, līdz ar to nav pamata apšaubīt objektīvu svēršanas rezultātu.

[3.3] Svēršanai izmantotie HAENNI portatīvie auto svari WL103 atbilst likuma „Par mērījumu vienotību" un 2006.gada 7.marta Ministru kabineta noteikumu Nr.180 „Neautomātisko svaru atbilstības novērtēšanas noteikumi" prasībām.

[3.4] Saskaņā ar Autotransporta inspekcijas 2007.gada 1.jūnija Transportlīdzekļu svēršanas procedūru atkārtotu transportlīdzekļa svēršanu veic pēc transportlīdzekļa vadītāja pieprasījuma, ja Autotransporta inspekcijas Kontroles daļas amatpersonai ir pamatotas šaubas par svēršanas rezultātu precizitāti un ja tehnisku iemeslu dēļ informācija par svēršanas rezultātiem ir nepilnīga.

[3.5] Atbildētāja nepiekrīt un neatzīst pieteicējas pieteikumu, jo pārkāpums ir kvalificēts pareizi un sods ir uzlikts atbilstoši izdarītajam pārkāpumam.

[4] Administratīvā rajona tiesa ar 2009.gada 8.jūnija spriedumu pieteikumu noraidīja. Spriedums pamatots ar turpmāk norādītajiem argumentiem.

[4.1] Tiesa konstatēja turpmāk minētos lietas faktiskos apstākļus.

[4.1.1] 2007.gada 29.augustā pieteicējai tika sastādīts protokols. Protokolā norādīts, ka *V.S.* vadīja SIA „Ivejs" piederošo transportlīdzekli. Veicot mērījumus, tika konstatēts, ka transportlīdzekļa otrās ass slodze ir pārsniegta par 807 kg, trešās ass slodze pārsniegta par 712 kg. Līdz ar to atbildētājas amatpersona secināja, ka tika pārkāptas CSN 208.punkta 3.pielikuma 10.1.4 punktā noteiktās prasības, par ko atbildība iestājas saskaņā ar LAPK 149.^{33}panta desmito daļu.

2007.gada 19.septembrī ar Autotransporta inspekcijas Kontroles daļas vadītāja lēmumu pieteicējai uzlikts naudas sods Ls 1500 apmērā, pamatojoties uz LAPK 149.^{33}panta astoto daļu.

Nepiekrītot lēmumam, pieteicēja 2007.gada 8.oktobrī iesniedza sūdzību. 2007.gada 30.oktobrī atbildētāja pieņēma lēmumu, ar kuru 2007.gada 19.septembra lēmums atstāts negrozīts.

Nepiekrītot 2007.gada 30.oktobra lēmumam, pieteicēja iesniedza pieteikumu Administratīvajā rajona tiesā.

[4.2] Pamatojoties uz lietā esošajiem materiāliem un procesa dalībnieku paskaidrojumiem tiesas sēdē, tiesa secināja, ka lietā ir strīds par to, vai atbildētāja pamatoti pieņēma lēmumus par pieteicējas sodīšanu par to, ka transportlīdzeklim ir pārsniegta otrās un trešās ass slodze. Tiesa secināja, ka ir jāpārbauda, vai atbildētāja ir pierādījusi minētā pārkāpuma esamību.

[4.3] LAPK 243.pants nosaka, ka pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuri fakti, uz kuru pamata institūcijas (amatpersonas) likumā noteiktajā kārtībā nosaka administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību, pie administratīvās atbildības sauktās personas vainu un citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

Šos faktus konstatē ar šādiem līdzekļiem: ar protokolu par administratīvo pārkāpumu, ar tās personas paskaidrojumiem, kuru sauc pie administratīvās atbildības, ar cietušā un liecinieku liecībām, eksperta atzinumu, lietiskajiem pierādījumiem, protokolu par priekšmetu un dokumentu izņemšanu, citiem dokumentiem, kā arī pārkāpumus fiksējošiem tehniskiem līdzekļiem (braukšanas ātruma noteikšanas mērierīces, mērierīces alkohola koncentrācijas noteikšanai izelpotajā gaisā, foto, video u.tml.).

[4.4] Tiesa konstatēja, ka transportlīdzekļa svēršanas faktu un rezultātu apstiprina lietā esošā mērījuma izdruka Nr.50, transportlīdzekļa fotogrāfijas, transportlīdzekļa vadītāja *V.S.* paskaidrojums, kā arī protokols.

Tiesa konstatēja, ka no mērījumu izdrukas Nr.50 izriet, ka transportlīdzekļa otrās ass slodze bija 10850 kg, bet trešās ass slodze – 10750 kg, tātad kopējā slodze bija 21600 kg. Atrēķinot pieļaujamo 5% kļūdu, abu asu slodze bija 20519 kg.

Tiesa secināja, ka vienīgā precīzā iespēja, kā noteikt faktisko slodzi transportlīdzekļa asīm, ir veikt mērījumus ar atbilstošu mēriekārtu. Konkrētajā lietā mērījumi veikti ar HAENNI riteņu slodzes svariem WL103. No minētā tiesa secināja, ka iepriekšminētais pierādīšanas līdzeklis pierāda faktu, ka transportlīdzekļa slodze uz abām asīm bija 20519 kg, attiecīgi kopējā pārslodze uz abām asīm kopā bija 1519 kg (*otrās ass pārslodze – 807 kg, trešās ass – 712 kg*).

[4.5] Pieteicēja norādīja, ka svaru plāksnes bija izvietotas uz zemes, neatbrīvojot to no netīrumiem un akmentiņiem, kā arī netika pārbaudīts, vai svaru pamatne ir līdzena un nešūpojas. Tāpat svari bija novietoti sānu ceļā un, lai uz tiem varētu uzbraukt, transportlīdzeklim vajadzēja veikt manevru – nevis uzbraukt taisni, bet gan pabeigt pagrieziena manevru, līdz ar to transportlīdzeklis neatradās taisni uz svariem, kā rezultātā varēja rasties mērījumu kļūdas. Pieteicēja norādīja, ka būtisks ir fakts, ka nedalāmā velkošā divasu tilta (otrās un trešās ass) konstrukcija ir tāda, ka tiek vienmērīgi izlīdzināta slodze uz abām asīm, attiecīgi vajadzēja sakrist abu asu slodžu lielumiem. Minētie apstākļi varēja tik būtiski ietekmēt slodzes mērījumus, ka tie neiekļautos mērījumu kļūdas 5% apmērā, un tāpēc minētais pierādīšanas līdzeklis nebūtu pieļaujams.

Tiesa piekrita apgalvojumam, ka transportlīdzekļa atsevišķo riteņu svaru var ietekmēt riepu nodilums, vietas līdzenums, kravas līdzsvars, bremžu stāvoklis u.c. ārējie faktori, tomēr norādīja, ka no svaru lietošanas instrukcijas izriet, ka iepriekš minētos ārējās ietekmes faktorus svaru izgatavotājs ir ņēmis vērā, nosakot mērījumu kļūdu 5% apmērā. Līdz ar to tiesa noraidīja iepriekšminēto pieteicējas argumentu.

[4.6] Ņemot vērā atbildētājas pārstāves paskaidrojumus tiesas sēdē un HAENNI riteņu slodzes svaru WL103 instrukciju, tiesa secināja, ka minētā mēriekārtas darbība ir veidota tādā veidā, lai nebūtu iespējams veikt mērījumus, ja ārējie faktori (virsma nelīdzena, virsmas slīpums pārsniedz pieļaujamo utt.) pārsniedz pieļaujamos lielumus. Tiesa noraidīja pieteicējas argumentu, ka svari tika izmantoti neprofesionāli un neatbilstoši lietošanas instrukcijai. Tiesa secināja, ja no atbildētājas amatpersonu puses būtu pieļauti pārkāpumi riteņu slodzes svaru izmantošanā, tad nebūtu iespējams veikt mērīšanu un lietā nebūtu mērījumu izdrukas. Pamatojoties uz iepriekšminēto secinājumu, tiesa noraidīja pieteicējas argumentu, ka, ņemot vērā, ka transportlīdzeklis nevarēja uzbraukt pilnīgi taisni uz svariem, varēja rasties mērījumu kļūda.

[4.7] No fotogrāfijās redzamā attēla ir redzams, ka svēršanas vieta ir izvēlēta pietiekami līdzena (slīpums nepārsniedz 5%, tas ir, 5 metru kritumu uz 100 metriem). Līdz ar to nav pamata uzskatīt, ka svēršanas vieta neatbilst instrukcijā norādītajām prasībām.

[4.8] Tiesa neuzskatīja par būtisku procesuālu pārkāpumu apstākli, ka protokolā pārkāpums sākotnēji tika kvalificēts pēc LAPK 149.[33]panta desmitās daļas, bet pēc tam kvalificēts kā pārkāpums, par kuru atbildība paredzēta LAPK 149.[33]panta astotajā daļā, jo saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 81.panta piekto daļu apstrīdētais administratīvais akts iegūst savu galīgo noformējumu tādā veidā, kādā tas noformēts lēmumā par apstrīdēto administratīvo aktu. Šādā veidā tas ir izpildāms un to var pārsūdzēt tiesā. Tātad minētajā gadījumā, ņemot vērā, ka administratīvā pārkāpuma protokolā tika pareizi konstatēti faktiskie apstākļi (slodzes pārsniegšana uz otro un trešo asi), bet nepareizi kvalificēts pārkāpums pēc LAPK panta, tad tiesas vērtējumā bija pieļaujams, ka atbildētājs, izskatot lietu, varēja kvalificēt pārkāpumu pēc cita, pārkāpuma faktiskajiem apstākļiem atbilstoša LAPK panta.

[4.9] Pieteicēja norāda, ka protokols tika sastādīts neatbilstoši kompetencei.

Ministru kabineta 2005.gada 20.septembra noteikumu Nr.716 „Autotransporta inspekcijas nolikums" 5.3.punktā noteikts, ka Autotransporta inspekcijas inspektoriem atbilstoši kompetencei ir tiesības sastādīt protokolus par administratīvajiem pārkāpumiem.

LAPK 221.pantā noteikts, ka Autotransporta kontroles institūcijas izskata šā kodeksa 135.pantā, 136.panta ceturtajā, piektajā, sestajā, septītajā un devītajā daļā, 137., 137.[1]pantā, 149.[4]panta pirmajā, vienpadsmitajā un divpadsmitajā daļā, 149.[32] panta septītajā, astotajā un devītajā daļā, 149.[33], 149.[34] un 149.[36]pantā paredzēto administratīvo pārkāpumu lietas.

Izskatīt administratīvo pārkāpumu lietas un uzlikt administratīvos sodus šā panta pirmajā daļā minēto institūciju vārdā ir tiesīgi:

1) Autotransporta inspekcijas vadītājs un viņa vietnieki, Autotransporta inspekcijas Kontroles daļas vadītājs un viņa vietnieki – par pārkāpumiem, kas paredzēti šā kodeksa 149.[4]panta pirmajā, vienpadsmitajā un divpadsmitajā daļā, 149.[32]panta astotajā un devītajā daļā, 149.[33], 149.[34] un 149.[36]pantā;

2) Autotransporta inspekcijas inspektori un kontrolieri — par pārkāpumiem, kas paredzēti šā kodeksa 149.[4]panta pirmajā, vienpadsmitajā un divpadsmitajā daļā, 149.[32]panta astotajā un devītajā daļā, 149.[33] un 149.[36]pantā — izteikt brīdinājumu vai uzlikt naudas sodu līdz piecdesmit latiem;

3) [...];

4) [...].

Sastādīt administratīvā pārkāpuma protokolu šā panta pirmajā daļā minēto institūciju vārdā ir tiesīgas šā panta otrajā daļā minētās amatpersonas.

Pamatojoties uz iepriekš citētajām tiesību normām, tiesa secināja, ka atbildētāja kompetence sadalās pēc soda sankcijas lieluma (inspektori var pieņemt lēmumus, kuros sods paredzēts līdz Ls 50 apmēram), toties, kā izriet no LAPK 221.panta normas, tad sastādīt administratīvā pārkāpuma

protokolu šā panta pirmajā daļā minēto institūciju vārdā ir tiesīgas šā panta otrajā daļā minētās amatpersonas, tādējādi Autotransporta inspekcijas inspektoriem ir tiesības sastādīt administratīvā pārkāpuma protokolus arī gadījumos, ja par izdarīto administratīvo pārkāpumu ir paredzēta arī sankcija virs Ls 50.

Tiesa secināja, ka Autotransporta inspekcijas Kontroles daļas Jēkabpils reģionālās nodaļas vecākajai inspektorei bija tiesības sastādīt administratīvā pārkāpuma protokolu par pieteicējas izdarīto pārkāpumu.

[4.10] Apkopojot iepriekš minēto, tiesa secināja, ka lietā esošie materiāli nedod pamatu apšaubīt mērījumu pareizību. Ievērojot minēto, tiesa atzina, ka pieteicēja pamatoti sodīta par LAPK 149.^{33}panta astotajā daļā paredzēto administratīvo pārkāpumu. Ņemot vērā, ka pieteicējai piemērota minimālā iespējamā soda sankcija, tiesa neuzskatīja par nepieciešamu pārbaudīt papildus lietderības apsvērumus par izvēlētā soda atbilstību.

[5] Par Administratīvās rajona tiesas 2009.gada 8.jūnija spriedumu pieteicēja iesniedza apelācijas sūdzību. Apelācijas sūdzībā norādīti turpmāk minētie argumenti.

[5.1] Tiesa nav vispusīgi izvērtējusi pieteikumā norādītos iemeslus, tādēļ gan Autotransporta inspekcijas Kontroles daļas vadītāja, gan Autotransporta inspekcijas vadītāja pieņemtie lēmumi ir pretlikumīgi. Minētie lēmumi pieņemti, balstoties uz pierādījumiem, kuri ir apšaubāmi, un par to iegūšanas un vērtēšanas veidu pastāv šaubas.

[5.2] Tiesa nav vērtējusi visus pieteikumā norādītos iemeslus, kuri norāda uz šaubām par pierādījumu atbilstību LAPK prasībām. Tiesa nav izvērtējusi, vai atbildētāja, nosakot svēršanas pieļaujamās kļūdas 5% apmērā, ir ievērojusi Ministru kabineta 2006.gada 7.marta noteikumos Nr.180 „Neautomātisko svaru atbilstības novērtēšanas noteikumi" ietvertās normas par iespējamās kļūdas 10% apmērā piemērošanu.

[5.3] Gadījumā, ja tiesa neapmierinās pieteicēja pieteikumu, pieteicēja lūdz grozīt atbildētāja pieņemto lēmumu LAPK spēkā esošās soda sankcijas apmērā (samazināt).

[6] Pieteicēja apelācijas sūdzībā izteikusi lūgumu lietu izskatīt rakstveida procesā (*lietas 96.lapa*). Apgabaltiesa atzīst, ka, tā kā lietā ir pietiekami lietas materiāli, kā arī ņemot vērā SIA „Ivejs" piekrišanu rakstveida procesam, saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 114.panta pirmo daļu lietu iespējams izskatīt rakstveida procesā.

Motīvu daļa

[7] Pārbaudījusi lietas materiālus un izvērtējusi lietā esošos pierādījumus, Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka apelācijas sūdzība ir apmierināma daļā par pieteicējai noteiktā administratīvā soda apmēru.

[8] LAPK 286.[15]panta astotā daļa noteic, ja tiesnesis, izskatot blakus sūdzību, atzīst, ka pirmās instances tiesas lēmumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, tiesnesis par blakus sūdzību pieņemtā lēmuma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas pirmās instances tiesas vai tiesneša nolēmuma motivācijai. Šādā gadījumā izvērstāks argumentu izklāsts nav nepieciešams.

Administratīvā apgabaltiesa uzskata, ka pēc analoģijas minētā tiesību norma ir piemērojama, arī izskatot apelācijas sūdzības par pirmās instances tiesas spriedumiem. Turklāt šādas apgabaltiesas tiesības tieši ir iekļautas Administratīvā procesa likuma 307.panta ceturtajā daļā.

Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka pirmās instances tiesa ir noskaidrojusi visus būtiskos lietas faktiskos un tiesiskos apstākļus, kā arī spriedumā analizējusi pieteicējas argumentus, un sniegusi izvērsti motivētu to juridisko novērtējumu. Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka Administratīvās rajona tiesas spriedumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams (*šā sprieduma [4.1]-[4.10] punkts*), līdz ar to Administratīvā apgabaltiesa pievienojas pirmās instances tiesas sprieduma motivācijai, to neatkārtojot.

Administratīvā apgabaltiesa konstatē, ka apelācijas sūdzība ietver iebildumus pret pirmās instances tiesas secinājumiem un spriedumā iekļautajiem juridiskajiem apsvērumiem. Pieteicēja nepiekrīt pirmās instances tiesas izdarītajiem secinājumiem konkrētajā lietā, taču tas vien, ka pieteicējas apstākļu vērtējums ir atšķirīgs no pirmās instances tiesas izdarītā apstākļu vērtējuma, nenozīmē, ka pirmās instances tiesas spriedums ir nepareizs.

[9] Papildus par apelācijas sūdzības argumentiem apgabaltiesa norāda turpmāk minēto.

[9.1] No lietas materiāliem izriet, ka svēršanai izmantotajiem HAENNI portatīvajiem auto svariem WL103 ir izdots atbilstības sertifikāts un tiem ir CE atbilstības marķējums (*lietas 83.-86.lapa*). Ministru kabineta 2006.gada 7.marta noteikumu Nr.180 „Neautomātisko svaru atbilstības novērtēšanas noteikumi" 9.punkts noteic, ja uz svariem attiecas citu normatīvo aktu prasības, kas arī paredz CE marķējumu, tad CE atbilstības marķējums uz svariem norāda, ka tie atbilst šo noteikumu prasībām. No iepriekš teiktā izriet, ka svēršanai izmantotie HAENNI portatīvie auto svari WL103 atbilst Ministru kabineta 2006.gada 7.marta noteikumu Nr.180 „Neautomātisko svaru atbilstības novērtēšanas noteikumi" prasībām, tostarp šo noteikumu 1.pielikumā noteiktajām pamatprasībām svaru precizitātei.

Ņemot vērā minēto, nav pamatots pieteicējas arguments, ka konkrētajā gadījumā bija jāpiemēro lielāka maksimāli pieļaujamā kļūda, jo tā jau ir noteikta atbilstoši Ministru kabineta 2006.gada 7.marta noteikumu Nr.180 „Neautomātisko svaru atbilstības novērtēšanas noteikumi" prasībām.

[9.2] LAPK 149.[33]panta astotā daļa redakcijā, kas bija spēkā pārkāpuma izdarīšanas laikā, noteica, ka par kravas pārvadāšanu bez noteiktā kārtībā izsniegtas atļaujas, pārsniedzot noteikto transportlīdzekļa (transportlīdzekļu sastāva) pieļaujamo faktisko masu no 2 līdz 4 tonnām vai ass slodzi no 0,5 tonnām līdz 1 tonnai, – uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no simt līdz simt piecdesmit latiem, kravas pārvadātājam vai nosūtītājam – fiziskajai personai – no simt piecdesmit līdz trīssimt latiem, bet kravas pārvadātājam vai nosūtītājam – juridiskajai personai – no tūkstoš piecsimt līdz trim tūkstošiem latu.

2009.gada 22.janvārī pieņemts likums „Grozījumi Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksā", ar kuru grozīta LAPK 149.[33]panta astotajā daļā paredzētā sankcija, nosakot, ka par autopārvadājuma veikšanu, pārsniedzot noteikto transportlīdzekļa (transportlīdzekļu sastāva) pieļaujamo faktisko masu no 2 līdz 5 tonnām vai ass slodzi no 0,5 līdz 2 tonnām, vai tilta slodzi, ja atsevišķi nav noteikta katras tilta ass pieļaujamā slodze, no 1 tonnas līdz 3 tonnām, – uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no piecdesmit līdz simt divdesmit pieciem latiem, kravas pārvadātājam – no četrsimt līdz tūkstoš latiem vai nosūtītājam – fiziskajai personai – no simt līdz divsimt piecdesmit latiem, bet juridiskajai personai – no četrsimt līdz tūkstoš latiem.

Tādējādi likumdevējs ir mīkstinājis atbildību par pieteicējas veiktā pārkāpuma veidu, samazinot minimālo sankciju no Ls 1500 uz Ls 400.

LAPK 8.panta otrās daļas pirmais teikums nosaka, ka aktiem, kas mīkstina atbildību par administratīvajiem pārkāpumiem vai atbrīvo no tās, ir atpakaļejošs spēks, tas ir, tie attiecas arī uz pārkāpumiem, kas izdarīti pirms šo aktu izdošanas.

Ņemot vērā, ka pieteicējai ar pārsūdzēto lēmumu uzlikts minimālais tiesību normā paredzētais sods, Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka pieteicējai uzliktais sods grozāms, nosakot to atbilstoši spēkā esošajai LAPK 149.[33]panta astotās daļas redakcijai, t.i., piemērojot minimālo sankciju Ls 400 apmērā.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 286.[11]panta otrās daļas 5.punktu, 286.[14]pantu, 286.[15]panta astoto daļu un Administratīvā procesa likuma 307.panta ceturto daļu, Administratīvā apgabaltiesa

nosprieda:

grozīt sabiedrībai ar ierobežotu atbildību „Ivejs” ar Autotransporta inspekcijas vadītāja 2007.gada 30.oktobra lēmumu Nr.114 (administratīvā pārkāpuma protokols Nr.BA405490) noteikto sodu. Noteikt sabiedrībai ar ierobežotu atbildību „Ivejs” naudas sodu Ls 400 (četri simti latu) apmērā par Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.[33]panta astotajā daļā paredzētā pārkāpuma izdarīšanu.

Spriedums nav pārsūdzams un stājas spēkā tā sastādīšanas dienā.

Tiesnese referente */paraksts/* M.Osmane

Tiesneses */paraksts/* S.Gintere

/paraksts/ V.Zommere

NORAKSTS PAREIZS
Administratīvās apgabaltiesas tiesnese M.Osmane
Rīgā, 2010.gada 11.maijā